

Äldste Paul V. Johnson
i de sjuttios kворum

En överväldigande seger genom honom som har älskat oss

Prövningar är inte enbart till för att sätta oss på prov. De är absolut nödvändiga i vår strävan att få del av gudomlig natur.

Jordelivet ingår prövningar och svårigheter, och några av de prövningar vi ställs inför i livet kan vara mycket svåra. Vare sig det handlar om sjukdom, svek, frestelser, dödsfall i familjen, naturkatastrofer eller någon annan svår prövning är lidande en del av jordelivet. Många har frågat sig varför vi måste ställas inför svåra prövningar. Vi vet att ett av skälen är att vår tro ska sättas på prov för att se om vi vill göra allt vad Herren befäller.¹ Lyckligtvis är det här jordelivet den idealiska omgivningen för att ställas inför — och klara av — dessa prov.²

Men de här prövningarna är inte enbart till för att sätta oss på prov. De är absolut nödvändiga i vår strävan att få del av gudomlig natur.³ Om vi hanterar lidandet på rätt sätt så helgas det till vårt bästa.⁴

Äldste Orson F. Whitney sade: "Ingen smärta vi genomlider, ingen prövning vi utstår är bortkastad ... Allt vi genomlider och allt vi utstår, särskilt när vi utstår det med tålamod, bygger

upp vår karaktär, renar vårt hjärta, vidgar vår själ och gör oss mer ömsinta och kärleksfulla ... Det är genom sorg och lidande, hårt arbete och prövningar som vi får den utveckling som vi kom hit för att få."⁵

Nyligen fick en nioårig pojke veta att han hade en sällsynt form av skelettcancer. Läkaren förklarade diagnosen och behandlingen, bland annat kemoterapi i flera månader och större kirurgiska ingrepp. Han sade att det skulle bli en mycket svår tid för pojken och hans familj, men tillade: "Folk frågar mig: 'Kommer jag att vara mig själv när allt det här är över?' Jag svarar: 'Nej, du kommer inte att vara dig själv. Du kommer att vara en mycket starkare person. Du kommer att vara en storslagen människa!'"

Ibland kan det tyckas som om våra prövningar inriktas på områden i vårt liv och delar av vår själ där vi tycks ha minst förmåga att klara av dem. Eftersom personlig utveckling är det avsedda resultatet av de här

svårigheterna bör det inte förvåna oss att prövningarna kan vara ytterst personliga — nästan laserstyrda till just våra behov eller svagheter. Och ingen är undantagen, i synnerhet inte heliga som strävar efter att göra det rätta. Några trofasta heliga kanske frågar: "Varför just jag? Jag försöker ju vara god! Varför tillåter Herren att det här händer?" Lidandets ugn hjälper till att rena också de allra bästa heliga genom att bränna bort slagget i deras liv så att endast rent guld blir kvar.⁶ Också den rikaste malm måste renas för att avlägsna orenheter. Det räcker inte att bara vara god. Vi vill bli som Frälsaren, som lärde sig när han led smärta och bedrövelser och frestelser av alla slag.⁷

Crimson-leden i Logan Canyon är en av de bästa vandringsleder jag vet. En stor del av leden löper utmed toppen av höga kalkstensklippor och däruppiifrån har man en vacker utsikt över dalgången och dalen nedanför. Men att ta sig upp på klipporna är allt annat än lätt. Leden dit stiger oavbrutet, och alldeles innan man kommer upp på krönet står man inför den brantaste delen av leden, och utsikten över dalgången skymms av klipporna. Den sista kraftansträngningen är mer än mödan värd, för har man väl kommit upp på toppen har man en hisnande utsikt. Det enda sättet att få uppleva den utsikten är att gå den branta stigen.

Ett mönster i skrifterna och i livet visar att ofta kommer de mörkaste och farligaste prövningarna omedelbart före viktiga händelser och tillfällen till oerhörd utveckling. "Efter många prövningar kommer välsignelserna."⁸ Israels barn stängdes in av Röda havet innan det delades.⁹ Nephi fick uppleva faror, sina bröders vrede och flera misslyckanden innan han lyckades få tag på mässingsplåtarna.¹⁰ Joseph

Smith överväldigades av en ond makt som var så stark att han tycktes dömd till undergång. När han nästan höll på att sjunka ner i förtvivlan ansträngde han sig att ropa till Gud, och just i det ögonblicket uppenbarade sig Fadern och Sonen.¹¹ Undersökare ställs ofta inför motstånd och prövningar när de närmar sig dopet. Mödrar vet att födelsens under föregås av värkar. Gång på

gång ser vi stora välsignelser komma efter svåra prövningar.

När min mormor var i nittonårsåldern fick hon en svår sjukdom. Hon sade senare: "Jag kunde inte gå. Min vänstra fot var helt deformationerad efter att jag legat till sängs i flera månader. Benen i foten var mjuka som en svamp, och när min fot berörde golvet kändes det som om jag fick en

elektrisk stöt."¹² Medan hon var sängliggande och när hennes lidande var som svårast, fick hon tag i och studerade broschyrer från Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Hon blev omvänd och döptes senare. Många gånger hjälper en särskild svårighet oss att förbereda oss för någonting mycket viktigt.

När vi är mitt uppe i svårigheterna är det nästan omöjligt att se att kommande välsignelser vida uppväger det lidande, den förödmjukelse eller den sorg vi kanske upplever vid tidpunkten i fråga. "För stunden tycks ingen tuktan vara till glädje utan till sorg, men för dem som fostrats genom tuktan ger den längre fram frid och rättfärdighet som frukt."¹³ Aposteln Paulus lärde: "Ty vår nöd, som varar ett ögonblick och väger lätt, bereder åt oss på ett oändligt rikt sätt en härlighet, som väger tungt och varar i evighet."¹⁴ Det är intressant att Paulus talar om nöd som "väger lätt". Det säger han som blev piskad, stenad, som led skeppsbrott, som blev satt i fängelse och som utsattes för många andra prövningar.¹⁵ Jag tvivlar på att många av oss skulle säga att vår nöd väger lätt. Men jämfört med de välsignelser och den utveckling vi slutligen får, både i det här livet och i evigheten, väger vår nöd verkligen lätt.

Vi söker inte efter prövningar, svårigheter eller motgångar. Vår personliga färd genom livet ger oss just så mycket som vi behöver. Många prövningar är bara en naturlig del av vår jordiska tillvaro, men de är oerhört viktiga för vår utveckling.

När Frälsarens jordiska verksamhet närmade sig slutet upplevde han den svåraste prövningen av alla — det ofattbara lidandet i Getsemane och på Golgata. Detta föregick den härliga uppståndelsen och löftet om att allt vårt lidande en dag ska upphöra.

Hans lidande var en förutsättning för den tomma graven den där påskmorgonen och för vår framtida odödlighet och eviga liv.

Ibland önskar vi oss utveckling utan svårigheter och styrka utan ansträngning. Men vi kan inte utvecklas om vi väljer den lätta vägen. Vi begriper att en idrottare som motsätter sig hård träning aldrig uppnår världsklass. Vi måste vara försiktiga så att vi inte blir förbittrade över just det som hjälper oss att få del av gudomlig natur.

Ingen av de prövningar eller svårigheter vi ställs inför övergår vår gräns eftersom vi har tillgång till Herrens hjälp. Allt förmår vi i Kristus som ger oss kraft.¹⁶

Efter att ha återhämtat sig efter svår sjukdom sade äldste Robert D. Hales följande vid en generalkonferens: "Ibland hände det att jag sade till Herren att jag tyckte att jag nu hade lärt mig de läxor han gett mig och att det inte var nödvändigt att behöva lida längre. Men sådana böner verkade inte vara till någon nytta, för det klargjordes för mig att denna luttrande prövningsprocess måste uthärdas enligt Herrens tid och enligt Herrens sätt ... Jag lärde mig ... att jag inte skulle behöva möta dessa prövningar och svårigheter ensam, utan att beskyddande änglar skulle vara med mig. Det fanns några som var nästan som änglar i form av läkare, sjuksköterskor och framför allt min underbara hustru Mary. Och ibland, när det var

Herrens vilja, tröstades jag av besök av himmelska härskaror som gav mig tröst och evig tillförsikt i svåra stunder."¹⁷

Vår himmelske Fader älskar oss, och vi vet att "var och en som sätter sin lit till Gud skall få stöd i sina prövningar och sina bekymmer och sina lidanden och skall bli upphöjd på den yttersta dagen".¹⁸ En dag när vi kommer till den andra sidan slöjan vill vi inte att någon bara säger: "Tja, du klarade dig." Vi vill att Herren ska säga: "Bra, du gode och trogne tjänare."¹⁹

Jag älskar Paulus ord:

"Vem kan skilja oss från Kristi kärlek? Nöd eller ångest, förföljelse eller hunger, nakenhet, fara eller svärd? ... [Nej,] i allt detta vinner vi en

överväldigande seger genom honom som har älskat oss."²⁰

Jag vet att Gud lever och att hans Son Jesus Kristus lever. Jag vet också att vi med deras hjälp kan vinna "en överväldigande seger" över de prövningar som vi ställs inför i det här livet. Vi kan bli lika dem. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se 1 Petr 1:6–8; Abraham 3:25.
2. Se 1 Petr 2:20.
3. Se 2 Petr 1:4.
4. Se 2 Nephi 2:2.
5. Orson F. Whitney, i Spencer W. Kimball, *Faith Precedes the Miracle* (1972), s. 98.
6. Se Jes 48:10; 1 Nephi 20:10.
7. Se Alma 7:11–12.
8. L&F 58:4.
9. Se 2 Mos 14:5–30.
10. Se 1 Nephi 3–4.
11. Se Joseph Smith — Historien 1:15–17.
12. Amalie Hollenweger Amacher, opublicerad skildring i författarens ägo.
13. Hebr 12:11.
14. 2 Kor 4:17.
15. Se 2 Kor 11:23–28.
16. Se Fil 4:13.
17. Robert D. Hales, "Dopförbundet: Att vara i riket och tillhöra riket", *Liahona*, jan. 2001, s. 6.
18. Alma 36:3.
19. Matt 25:21.
20. Rom 8:35, 37.

Bukarest, Rumänien

